

[Birgith Mogensen]

på afgrundens rand eller er faldet ned, ikke tilgodeses særlig positivt i dette forslag.

CD nærer direkte modvilje mod en tilslutning til B 125. Vi foreslår som justitsministeren at lade Arildsenudvalget arbejde videre. Vi foreslår, at monopoltilsynet vurderer salærproblemet færdig. Vi synes, det er udmærket, at justitsministeren iværksætter en høring af myndigheder og organisationer, herunder Advokatrådet. Grundpunkterne for en reform af konkursloven skal have mere kød på sig, før CD er positiv.

Maisted (FD):

Jeg er selvfølgelig tilhænger af et hvilket som helst skridt i den rigtige retning, og derfor vil jeg da også støtte hr. Ole Espersens og hr. Torben Lunds forslag og håbe på, at der kommer noget ud af det. Det er blevet nævnt, at der skal være mere åbenhed under behandling af sagerne, at man ikke skal kunne nægte en fallent at få adgang til papirerne under en konkursbehandling, og den slags ting.

Men jeg vil gerne sige til justitsministeren, at der var én ting, jeg ikke rigtig forstod. Advokatrådet har jo i hvert tilfælde rokket sig på ét punkt. Selv om man ikke erkender nogen form for kritik, har man da bedt medlemmerne om at notere sig, at man helst ikke ser, at kurator sælger til sig selv eller til sine nærmeste, når det drejer sig om salg af effekter for et konkursbo, så det vil sige, at der har været noget om kritikken.

Men så siger ministeren, at monopoltilsynet har godkendt disse salærregler. Jeg har imidlertid en skrivelse fra monopoltilsynet af 15. februar 1985, der siger, at man ikke har godkendt disse salærer. Man slutter med at sige følgende:

»Advokatsamfundets vejledende salærtakster er anmeldt til tilsynet, men som tidligere anført indebærer anmeldelse til tilsynets register ifølge monopollovens § 9 ikke nogen godkendelse af det anmeldte.

Tilsynet vil understrege denne bestemmelse i monopolloven over for Advokatsamfundet.«

Monopoltilsynet udtaler tidligere i skrivelsen:

»Advokatsamfundet påberåber sig, at salærtaksterne for konkursbobehandling er godkendt af tilsynet.

Man skal hertil bemærke, at der i tilsynets skrivelse af 3. februar 1985 er givet udtryk for, at den enkelte advokatvirksomhed ikke kan anses for omfattet af monopolloven og tilsynet følgelig ikke i medfør af lovens §§ 11 og 12 kan gribe ind over for advokaters salærberegning i konkrete sager. Tilsynet har selv sagt heller ikke kompetence til at gribe ind over for salærer, der fastsættes af domstolene, f.eks. af skifteretten, jfr. specielt konkurslovens § 239.«

Det betyder med rene ord, at monopolloven ikke gælder i disse sager. Derfor er det altså ikke nogen trøst, at man fra domstolens side henviser til monopolloven og monopoltilsynet, når man taler om salærtakster til advokater.

Jeg synes, at dette her er et eksempel på, hvordan man fra juristers side spiller pingpong med tingene, og hvordan man vildleder i stedet for at vejlede befolkningen, når det drejer sig om behandling af disse sager. Det er et meget kedeligt eksempel på, hvor utryk befolkningen må føle sig over for samfundets elite, som advokater jo i den sammenhæng så afgjort er.

Ole Espersen (S):

Lad mig starte med at slå fast, at dette ikke er et korstog mod advokater eller advokatstanden som helhed. Der er ingen tvivl om, at man, når man læser dagspressen – især for nogle måneder siden – kunne få indtryk af, at der i al almindelighed var tale om en helt ublu optræden fra advokaterne i al almindelighed. Det mener jeg ikke der er.

På den anden side skal det ikke være nogen hemmelighed, at baggrunden for forslaget er et ubehageligt indtryk af, at der er personer – og det er ikke alene advokater i nogle tilfælde – der tjener helt urimelig meget på andres økonomiske tragedier, og derved er de selvfølgelig stærkt motiveret til at øge omfanget af disse økonomiske tragedier, og som bekendt giver økonomiske tragedier meget ofte også menneskelige tragedier.

Jeg synes, vi bl.a. via et dygtigt arbejde fra hr. Jørgen Ilbo, der selv har prøvet at være igennem en konkurs, har fået indtryk af, at de principper, der har været brugt af kuratorer og andre, der har medvirket ved behandlingen af konkursboer, bestemt ikke har væ-